

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 61/14

U Luxembourggu 10. travnja 2014.

Presuda u predmetu C-190/12
Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company / Dyrektor Izby
Skarbowej w Bydgoszczy

Država članica ne može iz poreznog oslobođenja isključiti dividende koje su društva sa sjedištem u toj državi isplatila u korist investicijskog fonda koji se nalazi u trećoj državi ako između tih dviju država postoji obveza uzajamne administrativne pomoći

Nacionalni sud ipak treba ispitati omogućuje li ugovoreni mehanizam razmjene podataka poreznim tijelima da provjere podatke koje je podnio investicijski fond

U Poljskoj Zakon o porezu na dobit¹, među ostalim, propisuje da su investicijski fondovi oslobođeni od poreza. Međutim, kako bi mogli uživati oslobođenje, ti fondovi moraju imati sjedište na poljskom državnom području.

Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, američki investicijski fond čija se djelatnost, među ostalim, sastoji u stjecanju udjela u poljskim društvima, zatražio je 2010. od poljske porezne uprave povrat preplaćenog paušalnog poreza na dobit plaćenog za poslovanje u 2005. i 2006. Porez u visini od 15 % teretio je dividende koje su fondu isplatila društva sa sjedištem u Poljskoj.

Budući da je zahtjev bio odbijen, fond je podnio tužbu pred Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (vojvodski upravni sud u Bydgoszczu, Poljska). Potonji se obratio Sudu kako bi, među ostalim, saznao je li pravu Unije protivno nacionalno porezno zakonodavstvo na temelju kojeg dividende koje su društva sa sjedištem u državi članici isplatila investicijskom fondu koji se nalazi u trećoj državi ne mogu biti oslobođene od poreza.

U danas donesenoj presudi Sud najprije smatra da je slobodno kretanje kapitala namijenjeno primjeni u situaciji u kojoj na temelju nacionalnog poreznog zakonodavstva dividende koje su društva sa sjedištem u državi članici isplatila investicijskim fondovima sa sjedištem u trećoj državi nisu predmet poreznog oslobođenja, dok investicijski fondovi sa sjedištem u navedenoj državi članici uživaju takvo oslobođenje. Sud zatim primjećuje da razlika u poreznom tretmanu dividendi između rezidentnih i nerezidentnih investicijskih fondova može odvratiti, s jedne strane, investicijske fondove sa sjedištem u trećoj zemlji da stječu udjele u društvima sa sjedištem u Poljskoj te, s druge strane, rezidentne ulagače u toj državi članici da stječu udjele u nerezidentnim investicijskim fondovima.

Sud u tom pogledu pojašnjava da odredba Ugovora² na temelju koje države članice mogu praviti razliku između poreznih obveznika koji nisu u istom položaju u pogledu mjesta boravišta ili mjesta ulaganja njihova kapitala predstavlja iznimku od temeljnog načela slobodnog kretanja kapitala te se stoga mora usko tumačiti. (54, 55) Sud naglašava da, kako bi se nacionalni porezni propis mogao smatrati usklađenim s odredbama Ugovora koje se odnose na slobodno kretanje kapitala, razlika u tretmanu mora se odnositi na objektivno neusporedive situacije ili mora biti opravdana važnim razlogom u općem interesu.

Sud smatra da se, što se tiče poreznog zakonodavstva koje kao glavni kriterij razlikovanja koristi mjesto sjedišta investicijskih fondova i koje time uključuje naplatu poreza po odbitku ili njezin izostanak na dividende koje su im isplatila poljska društva, **nerezidentni investicijski fondovi**

¹ U verziji svojedobno primjenjivoj na činjenice, to jest tijekom 2005. i 2006. godine.

² Članak 65. UFEU-a.

nalaze se u situaciji koja je objektivno usporediva s onom fondova čije se sjedište nalazi na poljskom državnom području.

Što se tiče potrebe očuvanja učinkovitosti poreznih nadzora, Sud smatra da je takvo opravdanje ograničenja dopušteno samo ako propis države članice čini uživanje porezne prednosti ovisnim o zadovoljavanju uvjeta čije se poštovanje može provjeriti samo dobivanjem informacija od nadležnih tijela treće države i ako se pokaže nemogućim, u nedostatku ugovorne obveze te treće države da dostavi podatke, od nje dobiti te informacije. No, Sud utvrđuje da u predmetnom slučaju postoji regulatorni okvir uzajamne administrativne pomoći između Republike Poljske i Sjedinjenih Američkih Država koji omogućuje razmjenu podataka potrebnih za primjenu poreznog zakonodavstva. Nacionalnom sudu ipak pripada zadatak da ispita omogućuju li zaista te ugovorne obveze poljskim poreznim tijelima da provjere, ako je potrebno, podatke koje su podnijeli investicijski fondovi sa sjedištem na državnom području Sjedinjenih Američkih Država kako bi se potvrdilo da posluju u regulatornom okviru koji je ekvivalentan onome Unije.

Što se tiče potrebe očuvanja usklađenosti poreznog sustava, Sud pojašnjava da, kako bi argument utemeljen na ovom opravdanju bio uspješan, mora se utvrditi postojanje izravne veze između porezne prednosti u pitanju i prijeboja te prednosti s pojedinim poreznim predujmom, pri čemu se izravnost te veze mora ocijeniti u odnosu na cilj propisa u pitanju. U nedostatku takve izravne veze, poljsko nacionalno zakonodavstvo ne može se opravdati potrebom očuvanja usklađenosti poreznog sustava.

Što se tiče potrebe očuvanja raspodjele ovlasti oporezivanja i očuvanja poreznih prihoda, Sud naglašava da, čim je država članica odlučila da neće oporezivati rezidentne investicijske fondove koji primaju dividende nacionalnog podrijetla, ne može se pozvati na potrebu osiguranja uravnotežene raspodjele ovlasti između država članica kako bi opravdala oporezivanje nerezidentnih investicijskih fondova koji primaju takve prihode. Osim toga, nedostatak uzajamnosti u okviru odnosa između država članica i trećih država ne može opravdati ograničenje kretanja kapitala između tih država. Također, smanjenje poreznih prihoda ne može se smatrati važnim razlogom u općem interesu koji može opravdati takvo ograničenje.

Naposljetku, **Sud odbija zahtjev poljske vlade za ograničenjem učinaka presude u vremenu.** Sud u tom pogledu podsjeća da financijske posljedice koje bi za neku državu članicu mogle proizići iz presude donesene u prethodnom postupku ne opravdavaju, same po sebi, ograničavanje vremenskih učinaka presude.

NAPOMENA: Prethodno pitanje omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute pitanje Sudu o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne odlučuje o nacionalnom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet sukladno odluci Suda. Tom su odlukom jednako vezani i drugi nacionalni sudovi pred kojima bi se moglo pojaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708